

Missatge "Urbi et Orbi" 2010. La Pasqua, esperança del món

“Cantem al Senyor, que s’ha cobert de glòria”: aquestes han estat les paraules de l'Escriptura amb que el Sant Pare ha felicitat les Pasqües. Aquest ha estat el seu missatge.

24/04/2010

«Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est»

“Cantem al Senyor, que s’ha cobert de glòria” (Litúrgia de les Hores, Pasqua, Ofici de Lectura, Ant. 1).

Benvolguts germans i germanes,

Us anuncio la Pasqua amb aquestes paraules de la litúrgia, que evoquen l’antiquíssim himne de lloança dels israelites després del pas del mar Roig. El llibre de l’Èxode (cf. 15,19-21) narra com, en travessar el mar a peu eixut i veure els egipcis ofegats per les aigües, Míriam, la germana de Moisès i d’Aaron, i les altres dones van dansar entonant aquest cant de joia: «Canteu al Senyor per la seva gran victòria; ha tirat al mar cavalls i cavallers.» Els cristians repeteixen arreu del món aquest cant en la vetlla pasqual, i n’expliquen el significat en una oració especial d’aquesta mateixa vetlla; en una oració que ara, sota la llum plena de la resurrecció, fem nostra amb alegria: «Oh Déu, en els nostres dies

encara veiem resplendir els prodigis que féreu en altre temps: aleshores, amb el vostre poder, alliberàreu un sol poble de la persecució del Faraó; avui, salveu per l'aigua del baptisme totes les nacions; feu que tots els pobles de la terra arribin a ser fills d'Abraham i a formar el veritable poble d'Israel».

L'evangelí ens ha revelat el compliment de les figures antigues: Jesucrist, amb la seva mort i resurrecció, ha alliberat l'home d'aquell esclavatge radical que és el pecat, obrint-li el camí vers la veritable Terra promesa, el regne de Déu, regne universal de justícia, d'amor i de pau. Aquest «èxode» es compleix sobretot dins l'home mateix, i consisteix en un nou naixement en l'Esperit Sant, fruit del baptisme que Crist ens ha donat precisament en el misteri pasqual. L'home vell deixa el lloc a l'home nou; la vida anterior queda enrere,

es pot caminar en una vida nova (cf. Rm 6,4). Però, l'«èxode» espiritual és font d'un alliberament integral, capaç de renovar qualsevol dimensió humana, personal i social.

Sí, germans, la Pasqua és la veritable salvació de la humanitat. Si Crist, l'Anyell de Déu, no hagués vessat la seva sang per nosaltres, no tindríem cap esperança, la mort seria inevitablement el nostre destí i el del món sencer. Però la Pasqua ha invertit la tendència: la resurrecció de Crist és una nova creació, com un empelt capaç de regenerar tota la planta. És un esdeveniment que ha modificat profundament l'orientació de la història, inclinant-la d'una vegada per totes en la direcció del bé, de la vida i del perdó. Som lliures, estem salvats! Per això, del profund del cor exultem: «Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria».

El poble cristià, nascut de les aigües del baptisme, està cridat a donar testimoniatge arreu del món d'aquesta salvació, a portar a tothom el fruit de la Pasqua, que consisteix en una vida nova, alliberada del pecat i restaurada en la seva bellesa originària, en la seva bondat i veritat. Al llarg de dos mil anys, els cristians, especialment els sants, han fecundat contínuament la història amb l'experiència viva de la Pasqua. L'Església és el poble de l'èxode, perquè constantment viu el misteri pasqual difonent la seva força renovadora sempre i arreu. També avui la humanitat necessita un «èxode», que consisteixi no sols en retocs superficials, sinó en una conversió espiritual i moral. Necessita la salvació de l'evangeli per a sortir d'una crisi profunda que, per consegüent, demana canvis profunds, començant per les consciències.

Demano al Senyor Jesús que a l'Orient Mitjà, i en particular a la Terra santificada amb la seva mort i resurrecció, els pobles facin un «èxode» veritable i definitiu de la guerra i la violència a la pau i la concòrdia. Que el Ressuscitat s'adreci a les comunitats cristianes que sofreixen i són provades, especialment a l'Iraq, dirigint-los les paraules de consol i d'ànim amb què va saludar els Apòstols al Cenacle: «Pau a vosaltres» (Jn 20,21).

Que la Pasqua de Crist representi, per a aquells països llatinoamericans i del Carib que sofreixen una perillosa recrudescència dels crims relacionats amb el narcotràfic, la victòria de la convivència pacífica i del respecte del bé comú. Que l'estimada població d'Haití, devastada per la terrible tragèdia del terratrèmol, faci el seu «èxode» del dol i la desesperació a una nova esperança, amb l'ajut de la solidaritat

internacional. Que els estimats ciutadans xilens, assolats per una altra greu catàstrofe, afrontin amb tenacitat, i sostinguts per la fe, els treballs de reconstrucció.

Que es posi fi, amb la força de Jesús ressuscitat, als conflictes que continuen provocant a l'Àfrica destrucció i sofriment, i que s'aconsegueixi la pau i la reconciliació imprescindibles per al desenvolupament. De manera particular, confio al Senyor el futur de la República Democràtica del Congo, de Guinea i de Nigèria.

Que el Ressuscitat sostingui els cristians que, com al Pakistan, sofreixen persecució i fins i tot mort per la seva fe. Que ell concedeixi la força per a emprendre camins de diàleg i de convivència serena als països aflagits pel terrorisme i per les discriminacions socials i religioses. Que la Pasqua de Crist porti llum i

fortalesa als responsables de totes les nacions, perquè l'activitat econòmica i financera es regeixi finalment per criteris de veritat, de justícia i d'ajut fratern. Que la potència salvadora de la resurrecció de Crist ompli a vessar tota la humanitat, perquè superant les múltiples i tràgiques expressions d'una «cultura de mort» que es va difonent, pugui construir un futur d'amor i de veritat, en el qual la vida humana sigui respectada i acollida.

Estimats germans i germanes, la Pasqua no consisteix en cap màgia. De la mateixa manera que el poble hebreu es va trobar amb el desert, més enllà del mar Roig, també l'Església, després de la Resurrecció, es troba amb els goigs i les esperances, els dolors i angoixes de la història. I, això no obstant, aquesta història ha canviat, ha estat marcada per una aliança nova i eterna, està realment oberta al futur. Per això, salvats en l'esperança, prosseguim el

nostre pelegrinatge portant al cor el cant antic i sempre nou: «Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria».

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/missatge-
urbi-et-orbi-2010-la-pasqua-esperanca-
del-mon/](https://dev.opusdei.org/ca/article/missatge-urbi-et-orbi-2010-la-pasqua-esperanca-del-mon/) (15/08/2025)